

Nelli és a tündérek

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy kislány, akit Nellinek hívták. Még alig volt hét éves, de már szépségversenyekre járt, és nem túlzok azzal, ha azt mondom, hogy mindegyiket megnyerte.

A történetünk egy szombati napon kezdődik. Nelliék éppen versenyre indulnak, amikor az anyukája észreveszi, hogy nincs bepakolva a sminkestáska.

- Mindjárt jövök, elfelejtettük a sminkestáskát - kiabált vissza a kocsiban várakozó Nellinek.

Amikor odaértek, Nelli anyukája így szólt:

- Menj csak Nelli, én hozom a csomagokat, a kettes öltöző a tiéd, már be vannak pakolva a ruháid a szekrénybe.

- Oké, de siess! - azzal Nelli beviharzott az épületbe.

Ahogy ment az öltöző felé, egy csapatnyi lánnyal találkozott. Sóvárogva nézett rájuk, hiszen neki egy barátja sem volt, de amint a lányok ránéztek ő azonnal kihúzta magát, csípőre tette a kezét és előre nézve ment be az öltözőjébe. Lehuppant a székére. Kisvártatva betoppant az anyukája a kozmetikussal és a nagy rakás táskával. A kozmetikus elkezdte sminkelni Nellit, az anyukája pedig ruhát keresett neki a különböző versenyszámokhoz. Pár perc múlva a kozmetikus elkészült a sminkkel.

- Mindjárt jövünk, megkérdezem a zsűrit, hogy mikor jössz te - azzal magára hagyták Nellit.

A kislány sóhajtott egy nagyot, kinyitotta az ablakot, hogy egy kis friss levegőhöz jusson. Az ablakon bejött egy kék pillangó és berepült a ruhásszekrénybe, Nellit eleinte nem nagyon érdekelte a lepke, azonban amikor a szekrényből kék fény szűrődött ki közelebb ment hozzá, és láss csodát Nellinek pillangószárnyai nőttek. Kisvártatva a kék fény még jobban felragyogott, és beszipantotta az ámuló kislányt. Mire Nelli feleszmélt tündérlányok vették körül őt.

- Ki vagy te?-kérdték a tündérek.

- Nelli vagyok - válaszolt a megszeppent kislány.

- Hol vagyok most? Visszaérek a szépségversenyre? Látom még az anyukámat? – záporoztak kérdései.

- Én Pipacs vagyok - válaszolt az egyik. Tündérföldön vagy, és ne aggódj, nem ér bántódás, épségben visszakerülsz az anyukádhoz. Majd sorra bemutatkozott a többi tündér is.

- Azért kerültél ide, - kezdte az egyik - mert túlságosan elfoglalt voltál, másoknak akartál megfelelni. Az ilyen kislányok előbb vagy utóbb idekerülnek, de aggodalomra nincs semmi okod, amíg itt vagy olyan, mintha a normális világban megállna az idő. Aztán a nap végén visszakerülsz az anyukádhoz - nyugtatta meg.

- És addig mit fogunk csinálni? - kérdezősködött tovább.

- Szórakozunk, és nem törődünk semmi mással - válaszolt ismételtén Pipacs.

Azzal felállították Nellit, és odakísérték egy nagy virághoz, sorban felmásztak rajta.

- Megtanítunk repülni!-szólt az egyik tündér.

- Megmutatom, hogy csináld! - fogta magát és leugrott a virágról, kinyitotta a szárnyát és már suhant is felfelé.

- Most csináld te! - szólt Pipacs.

Nelli kicsit félve, de leugrott, és láss csodát pár pillanat múlva, már hasított a levegőben. Utána röppentek a többiek is.

- Menjünk virágport gyűjteni! - kiabált az egyik.

Felröppentek egy tulipánra, és a kis kosárkájukba söprögették a pollent.

- Miért kell virágport gyűjteni? - kérdezte Nelli.

- Azért, mert ha nem porozzuk be a szárnyunkat, semmivé foszlanak. De ne aggódj, ez nem fog bekövetkezni - mondta Pipacs.

- Nézzük meg a pillangókat!-szólt az egyik tündér.

Odamentek egy közeli virághoz, ahol nyüzsögtek a pillangók. Egy darabig még gyönyörködtek bennük, aztán így szólt Pipacs:

- Itt az idő, hogy hazaindulj, és ne felejtsd el: csak magadnak felelj meg, ha nem akarsz, nem kell szépségversenyre járni, és nem kell csilli-vili ruhákba öltözni - mondta Pipacs.

- Igen, ígérem, megfogadom a tanácsodat!

Elbúcsúztak egymástól, és Pipacs visszavarázsolta Nellit. A kislány a székben találta magát, egy pillanatig töprengett, azután bejött az anyukája.

- Anya! Én már nem akarok többé szépségversenyekre járni, barátokat akarok szerezni-borult anyukája karjaiba Nelli.

- Semmi baj Nelli! Megértem, nem kellett volna erőltetnem. Le is mondom a versenyszámaidat - mondta az anyukája.

- Köszönöm, anyukám! - válaszolt Nelli.

Hazamentek, Nelli szerzett barátokat, és mindenféle szépségverseny nélkül boldogan éltek, amíg meg nem haltak.